

въ дѣлгы священническы одѣжды и въ мантія. На гѣрдитѣ имъ бѣстѣше голѣмъ бѣль крестъ и отъ поясытѣ имъ высяхъ дѣлгы броеницы. Слѣдѣ тѣхъ пдѣше герцогъ Медінія-Челли, който дѣржѣше голѣмого знаме на вѣрата отъ червенъ платъ, на който отъ едната страна бѣхъ гербоветѣ на Испанія, а отъ другата гола сабя обградена съ лавровъ вѣнецъ и съ надписа: «правосудie и милосърдie.» Подиръ герцога вървѣхъ испанскытѣ грандове и многочисленны приверженницы на инквизиціята. Съкогы найбеззаконната власть има многобойни оръдія. Калуѓери и сбироветѣ вървѣхъ съ наведены смиренно главы и пѣяхъ църковни молитви. Тѣ умѣяхъ искусно да са преструватъ безъ да чувствоватъ истинното благочестie! . . . Народътъ стоеше безмолвенъ и ужасенъ предъ тѣржеството на смиртъта. Тутакси са поевихъ осажденитѣ, на брой петдесетъ, които вървѣхъ безъ редъ мажи, жени, старци и дѣца безъ различие на званіе и полъ. Отъ тѣхъ найпърви вървѣхъ осажденитѣ на лекы наказанія облечени въ едно *san benito* отъ проста матерія съ креста на светого Андрея отъ жълтъ вълнянъ платъ. Тѣ бѣхъ гологлавы и босы, печални и уничижени. Познавахъ че ако и да сѫ отърваны отъ смиртъта, но бѣхъ осажденъ на вѣчно безчестie. Подиръ тѣхъ осажденитѣ на затворъ, на работа въ арсеналитѣ и на бой, и подиръ тѣхъ осажденитѣ на огънь, но които като са покаяли, спичелиди милостъта да бѣдлъ обѣсены намѣсто живы изгорени. Тѣ бѣхъ облечени въ *san benito* на което бѣхъ изобразены дїаволы и огнёве, и на главитѣ имъ бѣхъ наложены скуфи два лакты дѣлгы испѣстрены тоже съ дїаволы и съ други страшища. Найподиръ вървѣхъ осажденитѣ да изгорѣтъ живы които носихъ сѣющи тѣ знакове, но изобразенитѣ на тѣхъ огнёве са виждахъ че горятъ. Съкай отъ осажденитѣ дѣржѣше по една голѣма свѣщъ отъ жълтъ воськъ и осажденитѣ на смиртъ бѣхъ